

Underbilag 2 til Bilag III.

Tilbagesendes til Indenrigsministeriet, idet bemærkes:

Ovenstaaende Skrivelse med tilhørende Bilag er blevet drøftet paa et i Dag afholdt Møde i Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg, som vedtog følgende Besvarelse, der kun omfatter Lovforslagets Afsnit I., efter at det er rettet i Overensstemmelse med Indenrigsministerens Ændringsforslag:

Fællesudvalget læser Ordene: „Betydningen af Lovforslagets Gennemførelse“ paa den Maade, at det kun er anmodet om at udtale sig om, hvilken Virkning Lovforslagets Gennemførelse vilde øve paa de vigtigste Forhold inden for Kreditforeningernes Interessessfære. Ud fra denne Opfattelse fremsættes følgende:

Fællesudvalget maa mene, at Lovforslaget yder de af det omhandlede Debitorer, som ikke har faaet konverteret, en Lettelse af nogen Betydning.

Fællesudvalget skønner, at en ikke uvæsentlig Amortisationsnedsættelse, som endog ydes til et betydeligt Antal ikke nødstedte Debitorer, vil svække Kursniveauet, og maa endog frygte, at denne Svækkelse vil brede sig til de af Forslaget ikke berørte Obligationstyper.

De to Husmandskreditforeningers Repræsentanter (Direktørerne Ebbe og Brink Jensen) anser den Amortisationsnedsættelse, deres Foreninger faar efter § 3, 3die Stykke, for uvæsentlig.

Fællesudvalget maa endelig paapege, at Forslagets Gennemførelse gennem Amortisationens Foringelse vil svække Kreditforeningernes Sikkerhed — navnlig for Tillægslaan, der har Plads efter gamle, hurtigt amortiserende Laan.

Direktørerne Valeur, Ebbe og Brink Jensen tillægger dog ikke denne Forringelse af Sikkerheden nogen væsentlig Betydning.

Med Hensyn til den i Forslaget omhandlede Forstrækning betragter Fællesudvalget det for at ligge uden for sin Opgave at udtale sig.

Med Hensyn til § 9 (§ 5 i Folketingsvedtagelsen) henviser Fællesudvalget til sin tidligere Udtalelse over for Regering og Rigsdag.

Hvad den tekniske Gennemførlighed af Forslaget angaar, maa Fællesudvalget mene, at Beregningerne til dets Gennemførelse vil volde baade Besvær og betydelige Omkostninger. I Østifternes Kreditforening vil Forholdene stille sig saa ekstraordinært vanskelige, at dens Repræsentant i Fællesudvalget ikke tør garantere Beregningernes rettidige Gennemførelse.

Fællesudvalget maa derhos mene, at en Indskrækning af §§ 1—5 til kun at omfatte de Debitorer, der fremsætter Begæring om Paragraffernes Brug, i væsentlig Grad vilde lette Gennemførelsen.

Direktørerne Ebbe og Brink Jensen nærer dog ikke noget Ønske i den her antydede Retning, idet de foretrækker den i § 3 fastsatte ensartede Behandling af samtlige Laan.

Endelig maa Fællesudvalget mene, at Grænsen i de første Ord af § 1 — Laan, „der er udbetalt før 1. Januar 1934“ — er uheldigt trukket, da den gør Forskel mellem Laan, der er effektueret pr. samme Termin (11. December 1933).

Sluttelig bemærkes, at det vilde hjælpe Foreningerne ikke uvæsentligt, om Grænsen i § 1, 1ste Stykke i Slutningen, ikke drages efter seneste Vurdering, men at Paragraffen derimod affattes saaledes, at det hedder: „saafremt Ejendommen ikke er belaaet med over 9 600 Kr.“

Ovenstaaende Udtalelse er — bortset fra de Punkter, hvor Særudtalelser er udtrykkelig markeret — vedtaget med 11 Stemmer.

Et Mindretal (Direktør Callø) har fremsat følgende Særudtalelse:

Efter at Mulighederne for en almindelig Konvertering er forspildt, maa man anse det for ønskeligt, at de Kategorier af Interessenter, som trænger til en Rentellettelse, navnlig Landbrugsinteressenterne, i hvert Fald i nogen Grad og for et be-